

תת"ע (חיפה) 3328-07-24 - מדינת ישראל נ' אבו סעדה יפה

תת"ע (חיפה) 3328-07-24 - מדינת ישראל נ' אבו סעדה יפהשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 3328-07-24

מדינת ישראל

נגד

אבו סעדה יפה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[28.12.2024]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרה של הנאשמת.

הנאשמת טוענת שלא ידעה על הדו"ח והחתימה על אישור המסירה אינה חתימתה. עוד טוענת הנאשמת כי יכול להיות שמישהו אחר מבני משפחתה נהג ברכב.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי הנאשמת לא סתרה את חזקת המסירה ולא העלתה חשש לעיוות דין.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

הנאשמת טוענת כי אין זו חתימתה על גבי אישור המסירה, אך לא עובדה זו אינה נזכרת בתצהירה באופן ספציפי, על אף שטענות אחרות כן. בנוסף, הנאשמת לא ערכה כל בירור ברשות הדואר ו/או הגישה תלונה במשטרה שתגבה את טענתה. זאת ועוד, על גבי אישור מסירה רשומה כתובת המעודכנת של הנאשמת (והיא אינה טוענת אחרת), כך שגם חזקת המסירה לא נסתרה.

בנוסף, עיון בחומר הסרוק בתיק מלמד כי לאחר פסק הדין ביום 10.11.24 נמסר גזר הדין לידי המבקשת, באותה כתובת והחתימה על גבי אישור המסירה היא אותה חתימה מההזמנה לדין. מאחר והבקשה דן נערכה יומיים לאחר מכן, המסקנה הברורה היא כי הנאשמת קיבלה את גזר הדין כאמור ובעקבותיו הגישה הבקשה דן; ואם קיבלה את גזר הדין על סמך אותה חתימה, הרי שגם זומנה כדין. למותר לציין, בעניין זה, כי נודע על גזר הדין לפני יומיים, לאחר שנשלח להוריה שגרים ברמלה (סעיף 2 לבקשה). למעשה, גם אם אצא מנקודת הנחה שלא הנאשמת חתמה על אישור המסירה אלא מישהו ממשפחתה חתם בשמה, עדיין אין בכך כדי לסתור את חזקת המסירה ואת חובתה של הנאשמת להתייבב לדין.

לאור האמור, לא מצאתי כי קיימת הצדקה להיעדרותה של הנאשמת מן הדין.

מאחר וטענת הנאשם, לעניין עיוות הדין, היא שהיא לא בטוחה שהיא נהגה ברכב באותו יום, הרי שאין בכך כדי לבסס את העילה של חשש לעיוות דין.

בשולי הדברים אציין, כי לא מצאתי לקים דין בבקשה מאחר ואין לכך הצדקה במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין זה:

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דין כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדין בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

המבקשת לא נימקה ולא הצביעה על טעמים המצדיקים קיומו של דין במעמד הצדדים ואף לא הצביעה על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

מאחר וניתנה הכרעה סופית בבקשה, איני רואה להידרש לבקשת הנאשמת לעיכוב ביצוע, עד להכרעה בבקשה. כאמור לעיל, הבקשה נדחת ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.